

[Christophersen]

ringer af medlemmernes arbejdsforhold, ser de hellere pengene anvendt til dette formål end til en elektrisk afstemningsform, selv om vi selvfølgelig anerkender, at der ved den elektriske afstemning kan være den praktiske fordel, at man for historiens skyld får registreret, hvorledes den enkelte medlem har stemt.

Om de forslag, der er stillet til ændringer i arbejdsformen, men som ikke kræver en ændring i selve forretningsordenen, skal jeg om adgang til høringer sige, at det er – sådan som vi læser det – i og for sig et forslag fra præsidiat om, at man nu forsøgsvis begynder at anvende den adgang, der allerede findes til høring. Vi har ikke noget imod, at det afprøves. Der har jo tidligere været holdt høringer, men det er jo nok værd at understrege, at det i Danmark aldrig kan blive høringer i den forstand, som man kender dem i De Forenede Stater. Vi har ikke nogen mulighed for at indkalde vidner eller folk til afhøring, hvor de skal tale under ansvar over for folketinget. Det kan vi kun pålægge, hvis vi vælger at nedsætte egentlige parlamentariske kommissioner, men det er jo ikke det, som har været præsidiets tanke. Vi er altså positive over for tanken om, at vi forsøger os med høringer, men vi vil gerne understrege, at så må de også tilrettelægges praktisk, sådan at de ikke ender med kun at blive en lidt udvidet studiekreds. Det må ske på en professionel måde, det vil sige, at selve sigtet med høringen må være ganske klart fastlagt.

Om afstemningsrækkefølgen, som man – har jeg forstået – fra præsidiets side forestiller sig at man kunne ændre i hvert fald som et forsøg, kan jeg sige, at det forholder vi os da positivt over for. Jeg vil jo nok mene, at man i udvalget for forretningsordenen bør drøfte, om noget sådant kan gøres forsøgsvis. Jeg er nok lidt betænkelig ved den formulering, at man forsøgsvis skulle vælge en anden rækkefølge. Hvad skulle i og for sig være kriteriet for, om forsøget blev vellykket? Var det, at regeringen faldt, eller var det, at den ikke faldt? Jeg tror nok, at hvis man vil have en anden rækkefølge, må man beslutte sig til, at det vil man så, og så må det være den fremtidige ordning.

Om det får den helt store betydning, kan man måske nok tvivle på, for der gøres jo ganske korrekt i bemærkningerne opmærksom på, at der stadig vil stå den mulighed

åben for et flertal – for de såkaldte regeringspartier, der nævnes i bemærkningerne, selv om vi mig bekendt stadig væk kun har ét – at kunne benytte adgangen til at forlange en anden afstemningsrækkefølge end den, formanden foreslår. Det er klart, at vi hermed kan få en ny afværgemekanisme, og derfor kan man måske tvivle på, om en anden afstemningsordning end den hidtidige vil føre til de helt store forandringer. Men vi er positive over for, at man foretager denne ændring. Vi ser meget gerne, at konstruktive dagsordener får en større chance for at blive underkastet folketingets vurdering, end de har i dag, hvor vi jo har den næsten mekaniske fremsættelse af afværgedagsordener fra flertallets side.

Jeg skal til sidst kun sige, at vi også kan tilslutte os de bemærkninger, formanden har gjort i sin fremsættelsestale om udvidet sekretærbistand. Vi håber, at den sag kan klares, i og for sig uafhængigt af det andet. Vi ser meget gerne fra venstres side, at det bliver muligt at få fremsat et ændringsforslag til finansloven, således at denne ordning kan træde i kraft allerede fra 1. januar 1981.

Poul Schlüter (KF):

Jeg tror, det er realistisk at se i øjnene, at hvis folketinget skal fungere væsentlig mere effektivt og praktisk end i de senere år, er det ikke så meget en sag om tekniske ændringer i vores forretningsorden, men om, at medlemmerne og grupperne, altså vi alle, udviser større selvdisciplin, mere mådehold og mere god vilje.

Det forslag, præsidiat nu har stillet, drejer sig jo stort set om småtingsafdelingen, om teknisk rimelige ajourføringer. Der er intet revolutionært i præsidiets forslag, og det kunne man heller ikke forvente. Skulle man gå i sådanne retninger, var det nok nødvendigt med ændringer i vor grundlov, og det kan jeg bestemt ikke anbefale på nuværende tidspunkt under hensyn til, hvor svært det er at få grundlovsændringer gennemført.

De fleste af forslagene synes vi er fornuftige, og vi tror, de vil gavne arbejdsrytmen i tinget. Det første er jo en vis styrkelse af formandens stilling. Det vil vi gerne støtte stærkt. I et parlament må formanden nødvendigvis have betydelig myndighed vedrørende den daglige arbejdsrytme. I praksis